

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 551/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Оператор дистрибутивног система ЕПС Дистрибуција доо Београд, Огранак Електродистрибуција Ниш, Бул. др Зорана Ђинђића бр. 46а, чији је пуномоћник Иван Мараш, адвокат у ..., против туженог Јавно предузеће за стамбене услуге Нишстан Ниш, ул. Бранка Крсмановића бр. 1, чији је пуномоћник Жељко Иветић, адвокат у ..., ради исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 614.564,83 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4395/19 од 01.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 14. октобра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4395/19 од 01.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П 702/18 од 30.05.2019. године у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да на име стеченог без основа плати тужиоцу укупан износ од 614.564,83 динара, са затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. У ставу другом обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4395/19 од 01.04.2021. године преиначена је наведена првостепена пресуда и пресуђено тако да се обавезује тужени да тужиоцу на име враћања стеченог без основа исплати износ од 614.564,83 динара, са затезном каматом од 10.10.2018. године до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од од 114.282,00 динара и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 73.782,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

-2-

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11... 18/20) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је тужбу поднео дана 10.10.2018. године. Вредност предмета спора износи 614.564,83 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона је прописано да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија није дозвољена, по одредби члана 479. став 6. истог закона.

Без утицаја на дозвољеност ревизије је то што је другостепени суд преиначио првостепену одлуку и усвојио тужбени захтев, из разлога што је ревизија у споровима мале вредности изричито искључена као правни лек, па се стога не може применити одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се ревидент у ревизији позива.

Из наведених разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић